ר' יצחק said: two may be written – אמר רבי יצחק שתים כותבין

OVERVIEW

שירטוט is the process where the parchment is scored or etched in straight parallel lines for the entire width of the column to be written. [This enables that the lines be written straight and neat.] The חלמוד ירושלמי states¹ that מירטוט is a requirement הלכה למשה מסיני when writing חורה scrolls. ר' יצחק adds that even when writing three words (four words according to the מתניתא) of a מירטוט, there is a requirement of שירטוט The תוספות מירטוט מווזה מפר שירטוט מווזה does require תוספות "שירטוט "שירטוט מווזה מפר שירטוט". "שירטוט מווזה מפר שירטוט "שירטוט".

בעל הלכות גדולות פסק כרבי יצחק -

The בה"ג ruled like ד' יצחק; you may write (only) two words without שרטוט, but not three words -

ואף על גב דפליג אמתניתא דיודע היה שאינה עיקר -

And even though ברייתא, '' is disputing a ברייתא, which permits three words without שירטוט, nevertheless the בה"ג follows the ruling of the אמורא ר' יצחק against the מבויתא of the ברייתא (צחק '' צחק '' knew that this ברייתא אחל the ברייתא correctly transmitted.

ריבינו אליהו - also expounded the same in the name of אירטום, that this ruling requiring שירטוט, is valid only -

דדוקא שמתכוין לכתוב הפסוק לדרשה כי הכא -

When he specifically intends to write the פסוק for the purpose of interpreting it, like here in this case when ר' אביתר quoted the פסוק to interpret it in a format; that it is referring to those תלמידים who come from דרשה - תורה to study א"י סו בבל

אבל כשאדם שולח איגרת לחבירו מותר לכתוב לשון המקרא כדי לכתוב לשון צח -

-

 $^{^{1}}$ מגילה פ"א ה"ט דף יב.א

ח,ב '

[.] ד"ה תפילין states that it is a הלכה למשה מסיני. See 'תוס' there ד"ה והלכתא וכו ^{3} . ד"ה תפילין.

⁴ See אהר"ץ היות מהר"ץ היות who states that we can realize that this עיקר is not עיקר since when אביי responded in defense of ר' אביתר he said, 'just because ר' אביתר did not know of '' statement is he not a ברייתא however אביי did not mention anything concerning s'ר אביתר lack of knowledge of this אביי This proves that אביי was also aware that this עיקר is not עיקר היות של המניח האביד המתניתא מנא, וכיו"ב is used, it indicates a ברייתא that was not taught in the major academies; עיי"ש.

However, when someone sends a personal letter to his friend it is permitted to (quote and) write a פסוק in order to write in an articulate syntax; this can be done even –

בלי שרטוט -

without scoring the paper/parchment.⁵

חוספות now presents a contradiction to this assumption.

מיהו בירושלמי פרק בתרא דמגילה משמע קצת דאסור - מיהו בירושלמי פרק בתרא דמגילה משמע קצת דאסור האפעer in the in the last מסכת מגילה, ^{6} there is somewhat of an indication that it is forbidden to write (part of) a personal letter without שרטוט -

דקאמר התם מהו לכתוב תרתין תלת מילין מן פסוקא - דקאמר התם מהו לכתוב תרתין תלת מילין מן פסוקא : 'What is the ruling; is one permitted to write two or three words from a שרטוט without שרטוט ''

ירושלמי בר שימי - And the ירושלמי relates the following: ר' אושעיא בר sent a letter to ר' אושעיא בר אושעיא בר stating (presumably in the salutation):

ראשיתך מצער היה מאד ישגא אחריתך -'Your beginning may have been paltry; however your end will wax enormously great' -

משמע שלא היה כותב אלא לשם איגרת שלומים ולא לדרשה -It seems that he was [not] writing this phrase [for any other purpose] only as a letter of personal greeting and he had no intent of writing this for a - דרשה

ואף על פי כן היה מקפיד שלא לכותבו כסדר -

And nevertheless he was scrupulous not to write the פסוק in its proper sequence. He changed the order of the פסוק, so as not to write a proper (of three words or more) without שרטוט. This would seem to contradict what the ריב"א and the ריב"א maintain.

responds:

ומיהו הרבה מביא שם שנראה שהיו כותבין לדרשה -

However the ירושלמי there relates about many others, who scrambled the in their various letters where it appears they were writing it for the

⁵ See 'Thinking it over' # 1

 $^{^6}$ פרק ג' ה"ב, in our printed ירושלמי, on פרק.

⁷ The actual פסוק reads: (איוב ח,ז) איוב מאד ואחריתך מצער ואחריתך שגה מאד והיה ראשיתך מצער ואחריתך ואחריתך ישגה מאד (

purpose of a ⁸דרשה -

- דקאמר מר עוקבא שלח כתב לריש גלותא דהוה קאי ודמיך בזמרא sent a letter to the ירשלמי relates that מר α sent a letter to the exilarch who would arise and go to bed with song -

פירוש כשהיה שוכב וקם היו מזמרין לפניו -

Meaning when he would lie down to sleep, and arise in the morning, they would sing for him. מר עוקבא disapproved of this conduct and sent him a letter reprimanding him, paraphrasing a פסוק: 10

ישראל אל תשמח אל ^{11} גיל בעמים וכן הרבה מביא שם - ^{10} Oo not rejoice O Israel do not be happy amongst the nations'. And the ירושלמי also relates there many other similar instances. ^{12}

חוספות poses a question

ואם תאמר דאמר בהקומץ רבה (מנחות דף לב, ב) ובפרק ב' דמגילה (דף יח,ב) - And if you will say; that it states in פרק and in the second פרק מסכת מגילה -

- דתפילין אין צריכין שירטוט

That the תפילין of תפילין do not require שירטוט; but how can that be?!

- והלא אפילו שלש או ארבע תיבות צריכין שרטוט

For do not even three or four words¹³ require אמרות?! How can those אמרות that מרות do not require שרטוט. There seems to be a contradiction between those ממרות and ביתר אביתר.

מוספות answers:

ואומר רבינו תם דתפילין לא בעי שרטוט על כל שיטה ושיטה -

And the ר"ת says; that when those גמרות said that תפילין do not require שרטוט it meant that שרטוט on every single line of the

⁸ Since the many other instances quoted in the ירושלמי were for the purposes of a דרשה, then perhaps we should revise the original assumption; that the case of ראשיתך וכו' where he wrote אברת שלומים may be not merely an אברת שלומים. However when it is purely an אברת שלומים, then all will agree that it is permitted without מהר"ף שי"ף שי"ף שרטוט for other interpretations.

⁹ The ריש גלותא was the head of the Jewish community in בבל. The exilarchs, descended from דוד המלך, functioned virtually as Jewish kings under the Persian rulers in בבל בזמן התלמוד and under the Islamic rulers in the period of the גאונים.

¹⁰ The actual פסוק reads: (הושע ט,א) אל גיל כעמים אל גיל אל אל אל אל ישראל אל מישר ישראל אל הושע ט

¹¹ The גליון הש"ס notes in his gloss that in the ירושלמי the text reads: בעמים אל גיל; thereby avoiding the problem of בעמים writing three words from the פסוק in order. However, the פסוק with a 'כ"ף' with a 'בי"ת' while מר עוקבא wrote בעמים with a בי"ת'.

¹² That even for a פסוקים one may write שירטוט without שירטוט, provided that the פסוקים are scrambled.

¹³ Depending whether we follow ברייתא or the ברייתא.

(as opposed to מזוזה) -

אבל עושה שרטוט אחת למעלה וכותב תחתיו כמה שיטין ¹⁴.

However, he is required to make one line of שרטוט on the top of the page and he may write underneath this line of שרטוט many lines of the פרשיות של ...
תפילין.

רבינו תם דאין לשרטט תפילין על כל שיטה ושיטה - אומר רבינו תם דאין לשרטט תפילין אל כל שיטה ושיטה on each line; not only is it not required, but it should not be done!

- כדאמר עלה בירושלמי בפרק במה מדליקין כל הפטור מדבר ועושהו נקרא הדיוט א tates in פרק במה מדליקין כמה concerning this type of issue; 'whoever is exempt from an obligation and nevertheless performs it, he is called a simpleton.' This will apply by תפילין as well. Since the גמרא says that משרטט משרטט on every line is a simpleton and not conducting himself in a praiseworthy manner. 16

תוספות will offer proof for his contention that there should be no תפילין for תפילין.

יכן משמע בהקומץ רבה (שם דף לב,ב) דקאמר התם תפילין אין צריכין שרטוט - אחל וכן משמע בהקומץ רבה (שם דף לב,ב) אחל מסכת מנחות ווו מסכת מנחות ווו גמרא אחל וווי"ת should not be done for תפילין וס"ת there states, that there is no requirement of שרטוט α

- יוזות מהן מהוזות שבלה ותפילין שבלו אין עושין מהן מהוזות ספר תורה שבלה ותפילין שבלו אין עושין מהן מהוזות And the גמרא challenges this statement from that which we learnt in a scroll that decayed or תורה that decayed, we are not permitted to utilize their remains for מזוזות -

לפי שאין מורידין מקדושה חמורה לקדושה קלה -

Because we may not degrade an object which had a **stricter** level of **holiness to** an object which possesses **a more lenient** level of **holiness'.** The level of holiness possessed by a תפילין is greater that that possessed by מזווות.

This concludes the גמרא quoted in the מנחות מנחות. The גמרא there continues to present its question:

- הא מורידין עושין והא מזוזה בעי שירטוט

¹⁴ See the conclusion of this תוספות. This is to be understood that four lines of שירטוט are required; on the top, on the bottom, and on both sides of the עמוד. (See however # 493.) See 'Thinking it over' # 2.

¹⁵ [פ"א ה"ב] דף ז,א [פ"א ה"ב].

¹⁶ See 'Thinking it over' # 3.

¹⁷ There remained enough from the original תפילין or תפילין scroll to use it for a proper מזוזה.

¹⁸ This is presumably because there are more אזכרות (Hasem's names mentioned) מווזה than in מ"ת ותפילין מו

'If however, it would be permitted to down grade מקדושה המורה לקדושה קלה קלה מקדושה המורה לקדושה קלה שנו שנו ליי מווזות for מזווזת שירטוט; but מזווזה since they do not have שירטוט and מזווזה requires שירטוט -

ומשני תנאי היא -

And the גמרא answers this question saying: that this law whether שירטוט is required by מזוזה or not is an argument between תנאים.

This concludes the entire quote from the תוספות will now conclude his proof that one is not משרטט ס"ת ותפילין.

ומדלא משני הכא במאי עסקינן במשורטטין משמע דאין רגילות לשרטט כלל - And since the גמרא chose not to answer, that this case is discussing a special situation that the ס"ת ותפילין happened to be משורטטין, they were scored. That is why the reason they cannot be used for מזוזות is, not because of מדרטים but rather, because אין מורידין וכו' The fact that the ארטוט - משרטט -

- לא ספר תורה 'נולא תפילין והיינו משום דנקרא הדיוט משום חורה 'ולא תפילין והיינו משום חוד and that is because he who would do it is called a ^{20}

makes a proviso to his previous statement that תוספות is not done for תפילין

ומיהו אם אין הסופר יכול לכתוב יפה בלא שרטוט -

However, if the scribe cannot write nicely without שרטוט; e.g. the lines will not be straight, etc.

צריך לשרטט על כל שיטה ושיטה משום זה אלי ואנוהו - צריך לשרטט על כל שיטה ושיטה משום זה אלי ואנוהו for every line in order to fulfill the dictum based on the פסוק; 'this is my G-d and I will adorn him'. We derive from this פסוק that it is an obligation to beautify the מצות. ^{22}

תוספות presents a problem with the conclusion that ס"ת does not require שירטוט:

והא דאמר בפרק קמא דמגילה (דף טז,ב) דברי שלום ואמת - And that which the גמרא says in the first מסכת מגילה מכת מגילה מרא

-

 $^{^{19}}$ It would seem that the ר"ת does not accept the ruling of the ירושלמי (see 'Overview'), or he interprets it differently. See 'Thinking it over' # 4

 $^{^{20}}$ Therefore the גמרא did not want to answer הכא במאי עסקינן במשורטטין for it is a מילתא דלא שכיח כלל.

²¹ See 'Thinking it over' # 5.

 $^{^{22}}$ It would seem from this that the original שירטוט stems from something other than זה אלי ואנוהו.

פסוק in the מגילה 'words of peace and truth', that this פסוק –

מלמד שצריכה שרטוט כאמיתה של תורה -

Teaches us that מגילת אסתר requires שרטוט like the 'truthfulness' of the תורה. The מגילה refers to itself as דברי וגו' אמת that it is comparable to the מגילה as the תורה requires שרטוט so too does the מגילה require שרטוט. This is in contradiction to what the "מות (ותפילין) said previously that (ותפילין) does not require שרטוט.

תוספות answers:

- אומר רבינו תם דלאו היינו ספר תורה דהא לא בעי שרטוט אלא היינו מזוזה אומר רבינו תם דלאו היינו ספר תורה דהא לא בעי שרטוט אלא היינו ספר דלה says that ס"ת, for a מ"ת, for a מ"ת, for a מרטוט as mentioned previously in this תוספות, rather אמיתה של תורה refers to a מווזה, which does require שרטוט -

יחוד מלכות שמים ^{24} וקרי ליה אמיתה של תורה על שם שיש בו שם יחוד מלכות שמים וקרי ליה אמיתה של תורה על שם שיש בו שם יחוד מזוזה מזוזה מזוזה on account that in a מזוזה מזוזה פרשת שמע contains פרשת שמע which states: יחוד מלכות שמים is considered אמיתה של תורה.

וכן פירש רבינו חננאל -

And the ה"ה also explains the phrase אמיתה של in the same manner,

תוספות will bring a support to this contention that אמיתה של תורה refers to מזוזה, not ח"ס.

יכן נראה דאי בספר תורה כדפירש שם בקונטרס

And this is the **apparent** interpretation, that it refers to מזוזה, not ס"ח, **for if** מס', as מט' **as רש"י explains it there** in מס' מס', there would be a difficulty –

הא דפסלינן התם בפרק ב' דמגילה (דף יט,א) אדיפתרא ושלא בדיו דאתיא כתיבה כתיבה הא דפסלינן התם בפרק ב' דמגילה (דף יט,א), if the מגילה מסכת מגילה מסכת מגילה of מסכת מגילה מסכת מגילה was written on מידיב אדיפתרא or it was written not with proper ink. In these two instances the מגילה is מגילה מרא derives this פסול through a מידיבה מוידה בתיבה כתיבה כתיבה כתיבה כתיבה כתיבה בחים מוידים מאודים בפרים מגילה מחים בפרים מוידים בפרים מידים מוידים בפרים מרא מוידים מו

מדכתיב (ירמיה לו) ואני כותב על הספר 27

Since it is written in נביא ירמיה: 'and I am writing on the שפר with ink; and in the מגילה it states ותכתוב אסתר, so we derive just as the על הספר בדיו was ירמיה was על הספר בדיו

אסתר ט. ל ²³.

²⁴ This phrase speaks volumes!

²⁵ זיפתרא is the hide of an animal that was prepared with salt and flour only, but was lacking the final process of utilizing gall nuts (called עפצא).

²⁶ Ink that is not colored black is פסול.

ספר refers to hide that was properly prepared (as opposed to דוכסוסטוס) and is either גויל, not גויל, not דוכסוסטוס.

so too must the מגילה be written על הספר בדיו. This excludes דיפתרא and שלא בדיו. This concludes the quote from the גמראה in מגילה.

ואמאי לא ילפי מאמיתה של תורה -

Why do we not derive it from ס"ת of a מיתה של of a שמיתה של where we know that of a יים where we know that its זיפתרא ושלא בדיו

ואי במזוזה מיירי ניחא דאם כן הייתי מצריך דוכסוסטוס למורה מוודה then it is understood why the אמיתה של תורה then it is understood why the גז"ש using a דיפתרא ושלא בדיו of פסול then it is understood מגרא using a דיפתרא ושלא בדיו if it is written מזוזה as opposed to מזוזה; even though by מזוזה if it is written מגילה from מגילה it is also מזוזה for if this were so that we derive מזוזה from מזוזה from מגילה then I would also require that the מגילה be written on עדים just מגילה as a מגילה דיפתרא מוודה של אונים של מגילה ווכסוסטום אונים ווים ביפתרא היפתרא המידי אמיתה של תורה אונים של מוודה is also ס"ת של חורה אמיתה של מוודה ווים של הורה אמיתה של הורה but require מוודה is a אמיתה של הורה but require ס"ת but rather קלף, just like a מגילה is superfluous.

תוספות presents an additional question:

יהא דאמר במסכת סופרים (פרק א, הלכה אי) אינו רשאי לכתוב אלא אם כן סרגל - והא דאמר במסכת סופרים (פרק א, הלכה אי) it is not permitted to write a ס"ת unless he scored the parchment -

ויריעה שאינה מסורגלת פסולה -

And a 'curtain' (segment) of parchment which is not scored is unfit for writing a מ"ת. This is in direct contradiction to what the ר"ת taught that a "ס does not require שרטוט, and in fact שרטוט should not be done.

תוספות responds; that in מסכת סופרים where he requires -

היינו ד' שרטוטים מלמעלה ומלמטה ומצדדין -

That means only four שרטוטים; on top and on bottom and on both sides of the parchment; that is where שרטוט is required; not for every line.

²⁸ The entire hide of an animal is called גויל. It can be divided into two layers. The layer that is closest to the flesh of the animal is called דוכסוסטוס (as opposed to the layer closest to the hair which is called קלף). [In the text of our ממרות מנחות לב,א it reads the exact opposite, but in the "רמב"ם, טושו" it is defined as noted above.]

²⁹ The ספר גז"ש כתיבה נחיבה teaches us that it must be a ספר, from which we derive two lessons; it must be קלף or , not מוויל and it cannot be דיפתרא.

תוספות concludes:

ודוחק:

And this answer is **difficult** to accept. The simple reading of the text in מסכת סופרים would indicate that שרטוט is required on every line of the ס"ת. This contradicts the opinion of the ר"ת.

SUMMARY

The הלכה is that three words or more of תנ"ך require שירטוט on top (on bottom, and both sides? ^{30}).

שירטוט is not required for a personal letter unless it is written for a דרשה. Scrambled פסוקים that do not contain three words in the proper order are permitted without שרטוט even when written לדרשה.

ס חפילין וס"ת do not require שירטוט on each line; only on top, on bottom and both sides of the column being written. It is forbidden (!) to have שירטוט on each line for תפילין וס"ת (one who does so is called a סופר requires it for neatness.

מזוזה requires שירטוט on each line (הלמ"מ?).

ס"ת, תפילין ומגילה are written on קלף not קונה is written only on מזוזה is written only

שירטוט is required for a מגילת since it says in שלום ואמת, דברי שלום ; it is required that it be כאמתה של תורה. According to "ס"ת this refers to a מזוזה it refers to מזוזה.

ירמיה for a מגילה. We derive this with a ירמיה כתיבה נז"ש כתיבה. IThis מגילה also teaches us that פסול is דוכסוסטוס for a מגילה despite the fact that מגילה is compared to מזוזה by דברי שלום ואמת.

From שירטוט it seems that ס"ת require שירטוט for each line.

THINKING IT OVER

- 1. Why should there be difference concerning שירטוט whether it is written for a דרשה or for צחות הלשון? ^{31}
- 2. How do we explain that we do not make ס"ת ותפילן by ס"מ on every

³⁰ See מהר"ם שי"ף ד"ה בסה"ד.

 $^{^{31}}$ See footnote # 5 and אמ"ה # 97.

line, but we are to make a שירטוט on top etc.?³²

- 3. How can we reconcile this statement of נקרא נקרא נקרא מדבר מדבר הפטור הפטור אינו מדבר ועושהו נקרא with the expression והמחמיר תבוא עליו. ^{34}
- 4. How did תוספות derive from the ברייתא כoncerning הוספות that we are not תפילין משרטט ס"ת תפילין, however משרטט משרטט משרטט מדרא משרטט מי"ת משרטט מי"ת we are not משרטט מפילין aspect!
- 5. Concerning the question of using ס"ת ותפילין שבלו for מזוזה, ^{36} why did not the גמרא say that the משרטט was order to write neatly? ^{37}

³² See footnote # 14 and אמ"ה # 123.

³³ See footnote # 16.

 $^{^{34}}$ See סוכ"ד אות כח.

³⁵ See footnote # 19.

³⁶ See footnote # 21.

³⁷ See נה"מ.